

PETRI FRIDERI
MINDANIC.

RIIS IN IMPERIALIC CAMERA EX-
TRAHENDIS, ET DE SVPLICATIONIBVS,
quæ pro iis fiunt, rectè formandis:

*lissime, varijs obseruationibus Cameralibue, quæ hactenus non-
dum prodierunt, bene riferata.*

Imperio Statuum priuilegijs singularibus, quorum cognitio ad extra-
hendos processus perquam necessaria.

LIBER PRIMVS.

proxima post Prefationem pagella indicabunt.

Adiecto rerum & verborum huius libri præcipuorum
Indice copiosissimo.

Prioribus correctior, & nouis singulorum CAPITVM sum-
matijs aucta.

Excudebat Egenolphus Emmelius, Impensis Petri Kopffij.

ILLVSTRI ET GENE-
ROSISSIMO DOMINO, DN.
SIMONI, COMITI LIPPIENSI, &c. CÆ-
SAREÆ MAIESTATIS ET SACRI IMPERII CONS-
L
bario dignissimo, Domino suo clementi,
S. P.

ET si initio Imperij Romani, illustris & generosissime Domi-
ne, penes senatum populumque more post electos reges anti-
quo iuris dicendi, legumque condendarum potestas esset: vnde
leges & senatus consulta, plebiscita, prætorum edicta: Tamen
crescente & confirmata à Cæsarei numinis maiestate à solo Im-
peratore omnis tandem autoritas, omne iuris & iustitiæ arbitrium
dependere cœpit. Vnde Principum placita, edicta, rescripta,
decreta, sanctiones, constitutiones, &c. Ex quibus totus codex, & nouellæ, cæteræ
que vim legis habentia constant. Quemadmodum & quinquaginta digestorum li-
bris Iustinianus Imperator iuris autoritatem contulit: exemplo Adriani duodecimi
ab Augusto Cæsar, qui primus omnium, prætorum edictis à Salvo Juliano in cen-
tum & nonaginta Digestorum, vt vocabat libros congestis, autoritatem legis sin-
gulati constitutione & senatusconsulto, vt D. Iustinianus memorat, attribuit: ea
conditione, vt si imperfectum quid adhuc esset, id ab Imperiali sanctione replere-
tur. Et licet à Cæsaris Augusti, usque ad Adrianum temporibus, nullæ ferme con-
stitutiones, nisi obiter forsan relaxatae extant: Tamen & Augustus Antistitium La-
beonem celeberrimum iureconsultum, & alios ad respondendum, subscriben-
dumque propositis quæstionibus secum iam habuit: Quemadmodum & de A-
driano Imperatore memorat Dion Cassius, quod licet nihil non consulto se-
natū fecerit, saepiusque ex tribunali, vt quæ fierent, publicarentur, ius pro-
more assiduo dixerit: Ita vt interdum consulibus assisteret, quoties iudica-
rent: Tamen cum primoribus ciuium aliquando in palatio, nonnunquam
in prandio de iure responderit: ad eamque rem, referente in eius vita A-
lio Spartiano, in consilio habuit, non amicos suos aut comites solum, sed
Iurisconsultos, & præcipue Iulium Cellium, Saluum Julianum, Neratium Pri-

DE EXTRAHENDIS PROCESSIBVS, MAN- DATIS ET MONITORIIS, SI- VE SVPPLICATIONIBVS. QVÆ pro iis fiunt:

Liber Primus.

CAPVT PRIMVM.

De necessitate huius materie.

S U M M A R I A.

- 1 *Materia supplicationum pro extrahendis processibus, non solum utilis est, sed etiam necessaria, & controveneriarum relaq*u* iudicaria veluti quoddam exordium, fomes arg& scintilla.*
- 2 *Supplicationum materia non minus necessaria est, quam citatio, litis contestacio, & catena essentialia iudiciorum requisita.*
- 3 *Qui de processibus scripserunt male imitati sunt exemplum Imperatoru*m*, dum supplicationum materiam omiserunt.*
- 4 *Ordo requirit, ut primo quid peratur, ante quam decernatur.*
- 5 *Quemadmodum Citatio Partem; ita supplicatio Iudicem ad Iudicium commouet.*
- 6 *Citationibus semper inseritur nomen eius, ad cuius instantiam quis vocatur, nec debet Iudex proprio motu, sed a parte imploratus citationem decernere.*
- 7 *Quod adeo procedit, ut licet statuto cautum sit, Iudicem citare debere, vel causam intra certum tempus terminare, tamen ad partis demum postulationem, citationem emitti, oporteat.*
- 8 *Quing*z* casus quibus Index potest immo tenetur, etiam non rogatus, officium suum interponere.*
- 9 *Etsi pauci supplicationum materiam ex professo tractarunt, tamen D. Andreas Gail*

PETRI FRIDERI
MINDANI I. C.

DE MANDATIS ET
MONITORIIS IVDI-
CIALIBVS SINE CLAVSVLA, TRA-
CTATVS VTLIS ET SINGVLARIS,
tributus in partes quatuor: quarum prima ea continet, quæ ge-
neraliter ad materiam & processum mandatorum pertinent; in
sequentibus de mandatis Inhibitorialibus, compulsorialibus
de executorialibus ordine tractatur: siue de Proces-
sibus in Imperiali Camera extra-
hendis

LIBER SECUNDVS.

DISPOSITIONEM ET
CONTENTA LIBRI PROXIMAE PA-
gelle post prefationem indicant.

ADIECTIS HAC TERTIA EDITIONE PRÆTER
Rerum & Verborum huius libri Secundi præcipuorum, Indicem
copiosissimum , singulorum Capitum
summariis.

* *

*

FRANCOFVRTI AD MOENVM

Apud Petrum Kopfium.

M.D.C.XVIII.

REVERENDISSIMO, ILLVSTRISSIMIS AC GENEROSISSIMIS DEI GRATIA

PRINCIPIBVS AC DOMINIS, DOMINO
IOANNI ADOLPHO, Arch:episcopo Bremensi, Episcopo Lubecensi:
& Domino IOANNI FRIDERICO, fratribus germanis, heredibus
Norw:giae, Ducibus Slesviga, Holstiae, Stirmarie & Dithmarie,
Comitibus in Oldenburg & Delmenhorst, &c.
dominis suis clemen-
tissimis.

SVBMIRARI quidem, Reuerendissime, Illustrissimi & Cle-
mentissimi Principes & domini, non immerito multi possent,
quare inclytis vestris celitatem hunc meum de mandatis &
monitoriis sine clausula libellum inscriberem, si causæ huius fa-
cti mei rationesque deessent. At vero iam non modo illud mihi
patrocinatur, quod omnes qui vigiliarum & lucubrationum suatum specimina
in lucem emittunt, eorum plerunque & protectores, & comprobatores qua-
tere solent; quod & mihi sanè in suscepia hac materia ob argumenti parum ab
aliis tractati singularitatem iuxta ac difficultatem sane permagnam summoperè
necessarium est. Sed illud maxime vestras celitudines compellandi occasio-
nem præbuit; quod non modo ipse, sed etiam illarum inclytæ & sanctæ memo-
riæ patens Dn. ADOLPHVS, Princeps dum viueret, & sacratiss. Cæsar. Maiesta-
ti, omnibusque S. Imperij Electoribus atq; statibus, Regibus etiam exteris,
charus & amabilis, tum etiam fratres similiter piæ & inclytæ memoriae Dn.
FRIDERICVS, & Dn. PHILIPPVS, fratrem meum germanum Iohannem Fride-
ricum clementissime inter suos susceperunt, promouerunt, & à secretis cancel-
lariæ consiliorumque multos annos habuerunt. Et cum reuerendæ & illustres
vestræ celitudines hanc in ipsum, fratrem meum, paternâ fraternalm q; clemé-
tiam quasi successione hereditaria, continent: illudq; à natura nobis insitum,

DE MANDATIS ET
MONITORIIS IV DIL
CIALIBVS TRACTATVS V TILIS.
SIMI ET SINGVLARIS PARS PRIMA,
continens ea, quæ generaliter ad materiam & processum
Mandatorum pertinent.

CAPVT PRIMVM.

ET PRIMO QVIDEM DE NOMINE ET
etymologia vocabuli.

S Y M M A R T A.

- 1 Mandata duplicita, Iudiciale, & conuentionalia.
- 2 Mandatum Iudiciale quid sit.
- 3 Mandati diuersa appellationes.
- 4 Quenam appellationes sint magis propria, & visitatores.
- 5 Vox mandare varia significat.
- 6 De voce monendi, cuiusq; varia significatione.
- 7 Monitio quid.
- 8 Monitio per iudicem pro tribunali sedentem facta, vim habet peremptoria, & trinecissationis.
- 9 Formula eiusmodi Monitionis.
- 10 Monitus à iudice, si non veniat, censetur contumax, & non appellat.
- 11 Idem est, si iudex partem in iudicio præseniem moneat per nuncium.
- 12 Monitorium quomodo à monitione differat.
- 13 An inter Mandatum & Monitorium quadam sit differentia.

P E T R I F R I D E R I

M I N D A N I, I.C.

D E C O N T I N E N T I A
C A V S A R V M T R A-
C T A T V S V T I L I S, N O-

V V S E T S I N G V L A R I S, Q V O E T I N T R I-

catissima illa difficillimaque diuidui & indiuidui materia

dilucidissime explicatur : siue de processibus

in Camera Imperiali extra-
hendis.

L I B E R T E R T I V S.

D I S P O S I T I O N E M E T

C O N T E N T A H V I V S L I B R I P R O-

xima pagelle indicant.

A D I E C T I S H A C P O S T R E M A E D I T I O

ne præter Rerum & Verborum huius libri Tertiij præcipuorum, Indi-

cem copiosissimum , singulorum Capitum

summariis.

F R A N C O F V R T I;

Excudebat Egenolphus Emmelius Impensis Petri Kopffij.

Anno M.D.C. XVIII.

ILLVSTRI ET GE.
NEROSISSIMO DO-
MINO, Dn. SIMONI, LIPPIÆ
COMITI, &c. SACRATISSIMÆ CAES.
Majestatis Consiliario, & Provinciarum VVestfalicarum Pra-
fecto Imperiali, Domino suo clemen-
tissimo.

EN Illustris & Generosissime Comes, Domine atque fau-
tor benignissime, Tractatum, quem pro libelli istius pri-
mi additamento promisi, De continentia Causarum: bre-
uem eum quidem, &, sicuti nostra omnia, sine apparatu,
sine minio & cincinno simplicem: sed plenum tamen la-
boris & diligentiae: Laboris inquam & diligentiae, non
quantæ par erat: sed quantam adhibete otia negotia per-
misere. Vnde & in amplissimis hinc inde materiis, vbi campus & mare excur-
tendi fuisset, vela non laxare sed continehere necessum fuit: Idque ipsum acce-
dente cum primis singulari terum plerarumque & argumentorum difficul-
tate, obscuritate: de quibus gloss. in leg. 3. de verbis, oblig. o miranda, inquit,
nouitas, o subtilis subtilitas, quis eam ruminabit? Continent enim iuxta Cyn.
& alios arduum & profundum pelagus: quo & factum, teste Anton. Gomesio
tom. 2. comment. cap. 10. vi pro recta argumentorumistorum, diuidui nimi-
rum & indiuidui, atque adeò ferè omnis continentis cause intelligentia, inter-
pretes plerique non minus palpitauerint, quam Hercules in Lernæo conflictu.
Et propterea non miram, si & ipse alicubi vel lapsus, vel omnia non viderim:
multò minus reprehensione dignus, quod omnia ad unguem, ut aiunt, & exa-
ctè, pro latissima materiarum amplitudine non sum prosecutus: hoc enim ma-
gnum volumen desideraret: qualia scribendi neque otium mihi neque animus
est: Cum sufficiat pro ingenij & iudicij tenuitate, opellam quantumcumque

DE CONTINEN- TIA CAVSARVM TRACTATVS.

CAPVT L

DE SIGNIFICATIONE VOCABU- lorum causæ & continentie.

S U M M A R I A.

- 1 Ad intelligendam dirimendamq; omnem controveriam plurimum interesse, vim & potestatem vocabul. rums. re.
- 2 Vocabulum causa dixer si mode accipi.
- 3 Causæ definitio apud Philosophos, & Iureconsultos.
- 4 Causæ vox quo significatu ab autore his accipiatur.
- 5 Continentia unde dicatur.
- 6 Continen vel continentia causa apud Rhetores & Logicos quid sit.
- 7 Apud Iureconsultos, & in hoc tractatu, quo sensu accipiatur continentia causa , & quid sit.
- 8 Continentia terra apud Geometras quid significet.
- 9 Diversæ descriptiones continentium causarum apud Iureconsultos.
- 10 Definitio autoris.
- 11 Post puberitatem pupilli àtutore gesta, non tutela, sed negot. gestor. actionem tribuit.
- 12 Continentia causa non procedit , quando causa ex iustis rationibus diuisionem recipit.
- 13 An & quando causa continentia sit , certis preceptis tradit non potest , sed iudicis arbitrio relinquendum; quemadmodum & qua pœna sit causa continentiam dimitiuta.
- 14 Sexagesimus, quibus, secundum Iasonem continentiam impune dividere licer.
- 15 Dignitas busus materiae, de continentia causarum, ad omnes fere facultates sese extendentis.
- 16 Exemplum connexitatis à corpore humano desumptum.

QVONIAM